

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשל"צ המקובל האלקי הגה"צ הרב **מרדכי אליהו** זצוק"ל זיע"א
 הרב זכריה מדאר 31 א רחובות. 08-9397933/054-4477562
 ateretme@gmail.com

עטרת תפארת לנשים

פרשת: בהעלותך
מס' 48

העלון מוקדש לע"נ האישה היקרה: מלכה רגוינה בת רחל ז"ל

אורייתא

הפרשה מזוית נשית

מאה עשרים ושש! וזאת היתה הפעם היחידה שדיברה לשון הרע. וגם הפעם הזאת היתה כדי להוכיח את משה.

אם כן דווקא מסיפור זה למדנו את שבחה של מרים, אשר מעולם לא דיברה לשון הרע ולא אבק לשון הרע, אלא פעם אחת בימיה. אולם מכיון ש"הקב"ה מודקדק עם חסידיו כחוש השערה", לכן נענשה.

מזה אנו למדים את עוצמת הזהירות הנדרשת מאיתנו בעניין איסור לשון הרע ורכילות, וחובת ההקפדה מפני כל דיבור של איסור ונגנאי, ואם לא די בכך, מובא בספר "חובות הלבבות" שמי שמדבר לשון הרע – כל זכויותיו עוברים לאותו אדם שעליו דיבר!

ועונותיו של המדובר – עוברים אל המדבר !! עד שישוב בתשובה.

"וַתְּדַבֵּר מְרִים וְאַהֲרֹן בְּמוֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח בִּי אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח" (י"ב, א')

אף שלא דיברה מרים עם איש מלבד אהרן, ולא היה אדם בעולם ששמע מה שאמרה לו, מכל מקום: "וישמע ה'". היה גם מקום למרים למעון להגנתה, שהיא היתה זו שהצילה את משה כשהיה ביאור, היא גידלה אותו וטיפלה בו, ולפיכך מותר לה לומר עליו כמה מילות תוכחה. למרות זאת דקדק עימה ה' על דיבורה. מכאן אנו רואים את החומרה של המדבר לשון הרע.

אך עדיין יש להבין: מדוע התורה מספרת לנו את מה שקרה למרים? **הרי יש בעצם המיפור משום אמירת לשון הרע על מרים!**
 אלא צריך לזכור, שכאשר דיברה מרים הנביאה על אחיה היתה בת

תאמר לבית יעקב

שרת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

שאלה: אשה שמדליקה נרות שבת, האם צריכה להמתין עד שהשלהבת תיתפס בנר?

תשובה: מהפסוק "בהעלותך את הנרות" למדו חז"ל שהשלהבת של הנר צריכה להיות עולה מעצמה, ללא עזרת הכהן המדליק. גם בנרות שבת ובנרות חנוכה צריך להדליק באופן שתהא השלהבת עולה מאליה, ולא על ידי דבר אחר.

בנרות שעוה רגילים הפתילה ארוכה, ובעת ההדלקה השלהבת יורדת מעצמה עד לפראפין של הנר, רק אז הנר דולק מעצמו. על כן האישה צריכה להמשיך ולהדליק את הפתילה עד שתגיעה השלהבת למקום הנר, כדי שתהא השלהבת עולה מאליה. גם ב"נרונים" שמצויים כיום יש פתילה בולטת, וצריך להמתין עד שתגיע השלהבת לפראפין שבנרון.

גם בהדלקה בשמן זית אין האש נתפסת בשמן מיד עם ההדלקה, כיון שהאש אוהזת תחילה בשעוה שעל הפתילה ורק לאחר זמן שואבת הפתילה מן השמן. לכן יש להמשיך ולהדליק עם הגפרור עד שהשעוה שעל גבי הפתילה תימס והשמן ישאב לפתילה. רק אז נדלקת השלהבת מהשמן עצמו.

טוב שהבעל יכין את הנרות וידיבק אותם או את פתילות השמן. בהלכה מובא, שצריך להדליק ולכבות את הפתילה מע"ש, כדי שהאש תתפס בה מיד ויהיה קל לאשה להדליקה. מצוה זו מוטלת על הבעל. וכך לשון הרמ"א: "נהגו להדליק הפתילה ולכבותה כדי שתהיה מחורכת ותאחו בה האור יפה" (אך בנרות שלנו אם ידליק ויכבה יהא קשה להדליק שוב).

פיה פתחה

נשים ונפלאות

פעם התקשרה אישה אחת לרב זצ"ל, לאחר שהתמנה להיות רב ראשי לישראל. היא חיפשה מתקן מכונות כביסה, ושם הטכנאי היה רשום ליד שמו של הרב מרדכי אליהו. היא התקשרה אפוא בטעות למספר הטלפון של הרב וביקשה את מתקן מכונות הכביסה. הרב השיב לה שזו טעות. לאחר זמן היא התקשרה שנית, ושוב הרב אמר לה שזו טעות. אחר כך היא חזרה על טעותה והרב אמר לה שוב שזה לא הוא. היא סיפרה לרב שהיא מצמערת על כך שהיא לא מצליחה למצוא את המתקן, כי מחור אמורים להגיע אליה אורחים והיא לא יכולה בלי מכונת כביסה.

שאל אותה הרב מה שמו של מתקן המכונות, והיא לא זכרה בדיוק. אמר לה הרב להמתין רגע, הביא את מדריך "דפי זהב" ועבר אתה על השמות, עד שהיא אמרה על אחד מהם שהוא המתקן הקבוע שלה. אמר לה הרב: "תרשמי את המספר שלו". אבל לא היה לה עט. הלכה להביא עט, והוא לא כתב. הביאה עיפרון, ונשבר לה השפיץ. אמר לה הרב שהוא מחכה לה בסבלנות עד שתביא כלי כתיבה מסודר, והיא כתבה לאט-לאט את המספר.

לאחר שהיא כתבה את המספר ונרגעה, שאלה את הרב: "אם אתה לא המתקן, אז מי אתה?" אמר לה: "מרדכי אליהו". נבהלה האישה ואמרה: "אתה הרב? מליחה? מליחה?" וכך משכה את הרב עוד רבע שעה בבקשת מליחה.

בצהריים שב בנה מן הכולל, והיא סיפרה לו את הסיפור שהיה לה עם הרב, וכמה שזה לא נעים לה. ואותו הבן סיפר לי את המעשה.
 ("אביהם של ישראל")

עטרת מרדכי אליהו

בית תורה וחסד

פרשת: בהעלותך

עלון מס' 102

רחובות
בית מדרש יום ומועד וזמנות וזהו הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תחוו לנטקיים
על שם ולעילוי נשמת מורדכי מרן הראשונים זצוק"ל זיע"א הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זיע"א

עטרת מרדכי לילדים

מעשה רב

פוח הברכה של הרב

פעם באו לדודו של אבא הרב זצ"ל, הכ"מ, הרב יהודה צדקה ע"ה, ואמרו לו: תראה, הברכות של בן אחותך מתקיימות. הוא נהיה "צדיק גזר והקב"ה מקיים".

אמר להם הרב צדקה ע"ה: אספר לכם ספור. כשהרב היה ילד קטן וצעיר, בגיל 14-15, הוא ישב בשיבה ולמד. הביאו כל מיני חכמים לבחון את התלמידים בשיבה. באחת הבחינות נגש אחד הרבנים ושאל את התלמידים: מדוע לא מברכים על מים אחרונים? (אחד הטעמים למצות מים האחרונים הוא מלח סדומית שהיה מצוי אז באכל, והיה מסכן לעינים), ואלו אדם שמתקין מעקה בביתו, שלא "יפל הנופל" כלשון התורה, כן צריך לבדוק ברכה על זה?

אז ספר הרב יהודה צדקה ע"ה ואמר: אותו הרב לא הספיק לגמר את השאלה, והרב אליהו, שהיה אז בן 15 בלבד, כבר קפץ להשיב. וכך אמר לו: יש פה חלוק עצום: במים אחרונים, אתה דואג לעצמך שלא תסתכן מהמלח הסדומית. וכשאתה דואג לעצמך – מה פתאום שתהיה ברכה? זו לא מצוה, אתה דואג לעצמך. אבל מעקה – למי אתה דואג? לאחרים, שלא יפלו. אם אתה דואג לאחרים – אז יש ברכה.

הוסיף ואמר על זה הרב צדקה: **כיון שהרב אליהו היה כל כולו דואג לאחרים, מהצפון ועד הלב, לכן הברכות שלו היו מתקיימות. זה הסוד.**

(הרב יוסף אליהו, בן הרב)

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים,

בפרשתנו נאמר: "זכור את אשר עשה ה' אלקיך למרים"

זכוינותיה הרבות של מרים לא התירו לה לדבר על משה, אף שהיתה אחותו הגדולה. ואף שלא דברה עליו רע - רק השותתה אותו לנביאים האחרים. ואף שמושה לא הקפיד על דבריה בגלל ענותנותו, עם כל זאת לא נגרע מחמרת הדברים שדברה והיא נענשה בצרעת לזמן קצר.

למה? כי לשון הרע הוא רע מעצם טבעו, בלי שום קשר לעלבון האדם שמדברים עליו.

הרמב"ם אומר שממרים נלמד ונדע להזהר מרכילות בכל פוחנו. שלא נאמר: כי רק עם צדיקים הקב"ה מדקדק כחוט השערה, אבל אנחנו יכולים להקל בלשון הרע.

ההפך הוא הנכון. אם מרים נענשה, "קל וחומר לבני אדם הרשעים הטפשים שמרבים לדבר גדולות ונפלאות" ואומרים: לא עשיתי כלום. רק דברתי. ולא יודעים כי **הדבור של האדם עלול להזיק יותר מכל מכה באבן או באגרוף.** שמכה מכאיבה לשעתי, ודבור מכאיב לאורך ימים. שהמכה פוגעת במי שסמוך למכה – ולשון הרע מכאיב גם במקרחק רב ושנים ארוכות.

אם כן, **מה יעשה אדם להנצל מרכילות ולשון הרע?** ראשית, זהה בעצמו שלא ידבר אפלו לא מלה אחת של רכילות ולשון הרע. שהרי מרים דברה בכל 126 שנותיה רק פעם אחת, ונענשה ומעשיה נזכרים עד היום הזה. וכן יתרחק ככל יכלתו ממי שמדבר לשון הרע.

(מעבד מיתוך "אביהם של ישראל על התורה")

גדולים צדיקים

ה'בית אהרן'

הרה"ק רבי אהרן בהרה"ק ר' אשר מקרליו.
(נכדו של רבי "אהרן הגדול")

בילדותו קרא עליו אביו: אשרי האב שיש לו בן כזה, ואשרי הדור שהיה לו מנהיג כזה... פעם ישב בסעודה ונתעוררה שאלה על הבשר, והרבנים שנוכחו שם התחילו להתפלל בדבר, נענה ה'בית אהרן' ואמר: עדיף לאדם להקניס לקרבו בשר לא בשר מאשר להוציא מעצמו ('אוֹסֵס פְקוּי') למדנות לא בשרה. עם פטירת אביו בשנת תקפ"ז נתמנה לאדמו"ר בקרליו, אחר כמה שנים נאלץ לעזב את העיר ועבר לגור בעיר סטליו.

תמוך מאד במצות ישוב ארץ ישראל ושלח קבוצה מחסידיו להתנשב בעיר טבריה וקנו שם את המגרש ובית הכנסת של הרה"ק רבי מנדל מויטעפסק זצ"ל.

באר את מאמר הגמרא: 'כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו', דהינו 'כל הגדול מה שאנו רואים שאדם הולך ונגדל בראת השם יתברך, זה נמשך 'מחברו' – על ידי התחברות עם חסידים שיושבים יחד, מזה נמשך שהוא הולך ונגדל, אבל יצרו גדול – מאין נמשך שיצרו מתגבר עליו? לזאת אמר 'הימנו' מה שהוא יושב לבד בלא אהבת ודבוק חברים. נפטר בז' סיון וציונו באוקראינה.
ת.נ.צ.ב.ה

חידות

שאלות מהפרשה

1. כיצד "נחם" הקב"ה את אהרן על שלא היה בתנופת המשכן?
2. כיצד היה צריך משרע"ה לקחת את הלויים?
3. מה היו 2 תפקידים של הלויים?
4. כיצד מכנה חמון?
5. איך מכנה צפורה בפרשה?
6. מדוע נבחרו הבכורות בתחלה לעבד במקדש, ומה גרם להחלפתם בלויים?
7. איזה שבט היה מאסף?
8. איזה חג "נולד" בפרשתנו?
9. מה היה תפקיד עמוד הענן ועמוד האש?
10. איזו תפילה התפלל משרע"ה על מרים?

תשובות ניתן לשלוח עד ליום שלישי לפקס:

153-54-4477-562 / מייל: ateretme@gmail.com

**העלון מוקדש לע"נ: מלכה רגינה בת רחל ז"ל, ישראל כלפו בן ריחנה רחל ז"ל, שלום בן סאלם ז"ל, שרה בת עזיזה, שמחה בת חביבה, שושנה בת שמעון הכהן, גיילייט בת נעימה, שלום בן חיים גיאת, יששכר מלמד בן נתן, משה בן עפיה, שדרה שושנה בת יחיאל סעיד, אדוארדו דוד בן חנה, שושנה בת שמואל, נסריה בת מיסה, מזל סוזן בת דונה, שרה בת אסתר, מתניה בן חיים ורומיה יעקובי, יחזקאל בן זהבה.
ת.נ.צ.ב.ה.**

בין הפותרים נכונה
יגורל כרטיס ספר על
סך 50 ₪ אחת לחודש